

РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. Сливница, 31.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВНИЦА в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Невена Пл. Великова

при участието на секретаря Жанета Ив. Божилова
като разгледа докладваното от Невена Пл. Великова Гражданско дело № 20231890100710 по описа за 2023 година

Предявен е от С. К. С., в качеството □ на законен представител на малолетния Ц. А. Т., срещу А. Т. К. иск с правно основание чл. 127а, ал. 2, вр. ал. 1 СК за заместване съгласието на ответника за издаване на паспорт по ЗБДС (понастоящем Закон за българските лични документи) на детето Ц., както и за разрешение на последното да пътува извън територията на Република България, за срок от 5 години, считано от влизане в сила на решението, без ограничение на броя на пътуванията, тяхната продължителност и времето през което се осъществяват, в страните членки на ЕС, както и в Република Македония, Република Сърбия, Република Турция и Обединеното Кралство (съобразно уточнението в съдебно заседание), като детето се придружава от майка му С. К. С. с ЕГН ***** или близки роднини с упълномощено изрично от нея пълнолетно лице.

На основание чл. 127а, ал. 4 СК се прави искане за допускане на предварително изпълнение на съдебното решение.

В исковата молба се твърди, че с ответника А. Т. К. са живели на фактически начала в гр. София, като от съвместното си съжителство имат родено едно малолетно дете – Ц. А. Т., роден на 31.12.2013 г. твърди се, че преди четири години с ответника са се разделили, като майката и детето са отишли да живеят в наследствената си къща в с. А., общ. Сливница. Сочи се, че преди 2 години ответникът е отишъл да работи във Великобритания, като е налице пълна незаинтересованост към детето, а грижата за Ц. и възпитанието му са поети изцяло от майката. Твърди се, че през лятото ищцата е искала да заведе сина си в Гърция на почивка, като за целта се е свързала с ответника по телефона, от който е поискала да даде декларация за пътуване на детето в чужбина, но той категорично е отказал. Соци се, че сестрата на ищцата, която живее във Великобритания, неколkokратно е канила сестра си с детето да й гостуват за Коледните и Новогодишните празници, като отпразнуват заедно и

рождения ден на Ц.. Твърди се, че сестра ѝ лично е предлагала на ответника да о заведе до посолството в Лондон, за да подпише декларацията, за сметка на сестрата на ищцата, но той не желае да стори това. Това поведение на ответника ищцата счита, че ще ограничи мирогледа и отношението на детето към развитието, културата и познанието за живота на други народи и държави, като ще се отрази и на контактите с роднините му. В този смисъл ищцата счита, че е изцяло в интерес на детето да му се осигури възможността за свободно придвижване както на територията на страната, така и в чужбина, като липсата на съгласие от страна на бащата пречатства това право, което е прокламирано в чл. 35, ал. 1 КРБ, в чл. 45 от Хартата на основните права и свободи, а също и в чл. 3, § 2 ДЕС.

В срока по чл. 131 ГПК (съобщението е връчено на майката на ответника със задължение да му го предаде на 16.10.2023 г.), изтекъл на 16.11.2023 г. по делото не е постъпил отговор на исковата молба.

В съдебно заседание ищцата, чрез процесуалния си представител – адв. А. В., поддържа исковата молба, като прави уточнение в срока на разрешението за пътуване и държавите, за които се иска разрешението. Моли съдът да постанови неприсъствено решение при условията на чл. 238 и сл. ГПК, като претендира и сторените в исковото производство разноски.

В съдебно заседание, проведено на 31.01.2024 г., ответникът, редовно призован (съобщението е връчено пълнолетно лице от домашните му – Д. К.а – майка, със задължение да го предаде, на 17.01.2024 г.), не се явява и не изпраща представител, като не взема становище по представения от съда с определение № 578 от 08.12.2023 г. проект за доклад по делото и не прави искане за разглеждане на делото в негово отсъствие.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и процесуалното поведение на страните намира, че са налице предпоставките, предвидени в чл. 238, ал. 1 ГПК и чл. 239 ГПК, за постановяване по делото на неприсъствено решение, при следните съображения:

Съгласно чл. 238, ал. 1 ГПК ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска. Съгласно чл. 239, ал. 1 ГПК съдът постановява неприсъствено решение, когато на страните са указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и неявяването им в съдебно заседание и искът е вероятно основателен с оглед на посочените в исковата молба обстоятелства и представените доказателства или вероятно неоснователен с оглед на направените възражения и подкрепящите ги доказателства.

Налице е първата предпоставка по чл. 239, ал. 1, т. 1 ГПК за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника.

С разпореждане № 933 от 27.09.2023 г. съдът е указал на ответника последиците от неподаване на отговор, вкл. възможността срещу него да бъде постановено неприсъствено решение, в случай че не се яви в първото съдебно заседание и не е направил искане за

разглеждане на делото в негово отсъствие. Разпореждането е било връчено на пълнолетно лице от домашните му – Д. К.а – майка, със задължение да го предаде, на 16.10.2023 г., видно от находящата се по делото разписка, като в едномесечния срок по чл. 131 ГПК по делото не е постъпил отговор.

С определение № 578 от 08.12.2023 г. съдът е насрочил делото за разглеждане в открито съдебно заседание, като е съобщил на страните и проекта си за доклад по делото. Със същото съдът отново е указал на ответника, че, в случай че не вземе становище във връзка с дадените указания и доклада по делото в дадения от съда срок и, въпреки че е редовно призован, не се яви или не изпрати представител в първото съдебно заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу него или да оттегли иска. Съобщението е връчено пълнолетно лице от домашните му – Д. К.а – майка, със задължение да го предаде, на 17.01.2024 г.

В проведеното на 31.01.2024 г. съдебно заседание, ответникът, редовно призован, не взема становище по дадените с определението указания и не изпраща представител, като не е направил искане делото да бъде разгледано в негово отсъствие. В същото съдебно заседание представителят на ищцата – адв. В., е направил искане съдът да се произнесе с неприсъствено решение срещу ответника.

Съдът намира, че е налице и втората предпоставка по чл. 239, ал. 1, т. 2 ГПК за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника, доколкото искът, с оглед посочените в исковата молба обстоятелства и представените доказателства, е вероятно основателен. Изводът за вероятна основателност на предявения иск се обосновава с оглед на посочените в исковата молба обстоятелства - твърдение, че детето Ц. А. Т. е родено от съвместното съжителство между ищцата и ответника, че сестрата на майката живее в чужбина – Обединеното Кралство, че дори и бащата на детето пребивава там и въпреки това е незаинтересован и не желае да съдейства на майката и да даде разрешение за пътуване на детето и за издаване на задграничен паспорт. Вероятната основателност на предявения иск се обосновава в случая и от приетите по делото писмени: служебна бележка от ОУ „Иван Вазов“, заверен препис от удостоверение за раждане № 5239130665/31.12.2013 г., издадено от ДЛГС при Столична община въз основа на акт за раждане № 0665/31.12.2013 г., служебна бележка от личния лекар на детето и удостоверение за доходи на майката.

Твърденията на ищцовата страна за незаинтересоваността на бащата А. К. от детето Ц. А. Т., за невъзможността да бъде открит ответникът и за невъзможността да бъде получено неговото съгласие за пътуване на детето в чужбина, са за отрицателни факти, поради което в тежест на последния е да докаже обратното. Такива доказателства по делото не са представени.

Съгласно разпоредбата на чл. 45, ал. 1 ЗБЛД, заявлението за издаване на паспорт или заместващ го документ на малолетни и непълнолетни и на поставени под запрещение лица се подава лично и от техните родители, настойници или попечители, а съобразно ал. 2 на същата законова разпоредба, паспорт или заместващ го документ на малолетни и

непълнолетни и на поставени под запрещение лица се получава от родител, настойник, попечител или от упълномощено от тях лице след представяне на нотариално заверено изрично пълномощно или от лице, чиито данни са посочени от родител, настойник или попечител пред длъжностното лице в заявлението при подаването му. Съгласно установеното в чл. 76 ЗБЛД, може да не се разреши напускане на страната на малолетни и непълнолетни и поставени под запрещение лица, които нямат нотариално заверено писмено съгласие за пътуване в чужбина от своите родители, настойници, попечители; при разногласие между родителите спорът се решава по реда на чл. 127а СК. Съгласно установеното в разпоредбата на чл. 127а, ал. 1 СК, въпросите, свързани с пътуване на дете в чужбина и издаването на необходимите лични документи за това, се решават по общо съгласие на родителите. Съобразно правилото, установено в чл. 127а, ал. 2 СК, когато родителите не постигнат съгласието по ал. 1, спорът между тях се решава от районния съд по настоящия адрес на детето. Съдебният акт, с който съдът разрешава спора относно пътуването на дете в чужбина и издаването на необходимите лични документи за това, е проява на съдебна администрация на гражданските правоотношения, при която съдът разполага с оперативна самостоятелност при разрешаването на съответните отношения, изхождайки от правилото за защита интересите на детето.

Периодът, за който се иска заместващото съгласие, който от „до навършване на 18-годишна възраст на детето“ беше изменен на „5 години, считано от влизане на решението в сила“, е в съответствие с указанията дадени с Тълкувателно решение № 1/03.07.2017 г. по тълкувателно дело № 1 по описа за 2016 г. на ОСГК на ВКС. Когато се касае за малолетно дете, какъвто е и настоящият случай, в негов интерес е разрешението за пътуване в чужбина да се ограничи със срок, по-кратък от навършване на пълнолетието, тъй като след изтичането му, ако между родителите все още няма съгласие за пътуване без ограничения от детето, съдът отново ще следва да бъде сезиран с искане по чл. 127а СК и ще извърши нова преценка на релевантните за разрешаването на този въпрос обстоятелства – с оглед интересите на детето, без да е изтекъл продължителен срок от време от предходното разрешение, в какъвто продължителен срок е налице вероятност за значителна промяна в обстоятелствата, респ. и опасност неговите интереси да бъдат злепоставени. Определянето на по-дълъг срок би било допустимо само в изключителни случаи – ако са налице обстоятелства с извънреден характер, които налагат даването на разрешение от съда до навършването на пълнолетие от детето, а такива не се твърдят в рамките на настоящото производство (така и Решение № 244 от 03.07.2014 г. по гр.д. № 953/214 г. на ВКС, IV г. о.). При това положение и с оглед спецификите на конкретния случай и заявеното от страната съдът счита, че интересите на детето предполагат то да може да напуска територията на Р. България, придружавано от неговата майка С. К. С. или упълномощеното от нея с изрично пълномощно пълнолетно лице за неограничен брой пътувания до страните членки на ЕС, както и до Република Македония, Република Сърбия, Република Турция и Обединеното Кралство за периода на валидност на международния му паспорт, а именно – пет години.

След изтичане на този срок, в случай че между родителите не бъде постигнато

съгласие за пътуване на детето без ограничения, ищцата разполага с възможността отново да инициира производство по чл. 127а, ал. 2 СК, при което съдът, след като съобрази всички обстоятелства, настъпили през изтеклия петгодишен период, да се произнесе относно разрешението за пътуване.

Съдът, съобразявайки изложеното, намира, че решението не следва да се мотивира по същество, тъй като същото се основава на наличието на предпоставките за постановяване на неприсъствено решение.

При този изход на делото на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сторените от него разноски в исковото производство в размер на 325,00 лв., представляващи сбора от заплатената от ищеца държавна такса и адвокатско възнаграждение съгласно договор за правна защита и съдействие.

Така мотивиран и на основание чл. 238 и сл. ГПК, Районен съд – Сливница

РЕШИ:

РАЗРЕШАВА на детето Ц. А. Т., роден на 31.12.2013 г., ЕГН *****, с родители – майка С. К. С., ЕГН ***** и баща А. Т. К., ЕГН *****, **да бъде издаден паспорт за задгранични пътувания** по заявление, подадено лично и само от родителя му С. К. С., без съгласие на другия родител – А. Т. К..

РАЗРЕШАВА на детето Ц. А. Т., роден на 31.12.2013 г., ЕГН ***** да напуска пределите на Република България без ограничение в броя на пътуванията, тяхната продължителност и времето, за което се провеждат, **за срок от 5 години**, в държавите членки на Европейския съюз, Обединено кралство Великобритания, съответно през държавите, през които се преминава за да достигане до посочените държави и държавите, съседни на Република България, които не са членки на ЕС, а именно – Република Северна Македония, Република Сърбия и Република Турция, придружен от майка си С. К. С., ЕГН *****, или упълномощено от нея пълнолетно лице с изрично нотариално заверено пълномощно, без да е необходимо съгласието на бащата А. Т. К., ЕГН *****, **считано от влизане на решението в сила**, като съдебното решение замества липсващото съгласие на бащата А. Т. К., ЕГН *****

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК А. Т. К., ЕГН ***** **да заплати** на С. К. С., ЕГН ***** направените в настоящото производство разноски в размер на **25,00 (двадесет и пет) лева**, представляващи заплатена държавна такса и в размер на **300,00 (триста) лева**, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕПИС от решението да се връчи на ответника.

Съдия при Районен съд – Сливница: _____